

ON TAASEN VIETETTY JUHLAHETKI

- (D⁷)   G   C   G
1. On taasen vietetty juhlahetki
D⁷   G
ja eri suuntaan on eessä retki.
(D⁷)   C   G
Mut päättäjäisiksi, veikot, vielä
D^{sus}   D⁷   G
mä laulun laulan ja maljan juon.
2. Ma laulan Suomelle armahalle,
sen iskuun valmiille leijonalle.
Sä vartu vahvaksi, synnyinmaani.
Ma sulle laulan, sun maljas juon.
3. Ma laulan kaikelle kaunihille,
elomme haaveille, unelmille.
Jos särkyivätkin, ne auvon antoi.
Ma niille laulan ja maljan juon.
4. Ma laulan muistoille menneisyyden,
ma laulan aarteille ystävyiden.
Niin, teille, veikot, ja entisille
ma laulun laulan ja maljan juon.

- 5. Sä hurma kaihoinen, lieto lempi,
sa aamuruskoa ruusuisempi,
sä välke taivainen elon tiellä,
ma sulle laulan, sun maljas juon.**

- 6. Sä Tuoni vaaniva, aina valpas,
pois tuntimittas ja heitä kalpas.
Saa luiseen kouraasi hetkeks sarkka,
niin sulle laulan ja maljas juon.**

- 7. Mut väisty sitten, sä kalvas haamu.
Näät, yön jo voittavi uusi aamu.
Oi, päivän kultainen kehrä, terve!
Ma sulle laulan, sun maljas juon.**

Sanat Hj. Nortamo 1925
Kansansävelmä

Raumalainen kirjailija ja lääkäri Frans Hjalmar Nortamo oli alun perin Nordling (1860-1931). Kirjailijanimenä hän käytti Hj. Nortamo. Hän on kirjoittanut huumoripitoisia raumalaisia jaarituksia Rauman murteella. Raumalla on Nortamon aukio ja siellä kuvanveistäjä Väinö Aaltosen veistämä Hjalmar Nortamon patsas, joka paljastettiin 1930.